ECLI:LV:RIRT:2020:0330.C33565218.6.S

Lietas Nr. C33565218
C-0548-20/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2020. gada 30. martā

Rīgas rajona tiesa,
tiesnese Ilze Freimane,
sekretāre Katrīne Andrejeva,
piedaloties prasītājas pārstāvim /pers. B/,
atbildētājas pārstāvei zvērinātai advokātei Larisai Šaicānei,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/nosaukums/" (turpmāk – SIA "/nosaukums/") prasībā pret /pers. C/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA "/nosaukums/" 2018. gada 25. oktobrī cēla tiesā prasību pret /pers. C/ par parāda piedziņu.

Prasītāja saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 8., 10. un 13. pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parādu par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem 7449,58 *euro*, kā arī visus samaksātos tiesas izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja īsteno dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekošanu.

Prasītāja nodrošinājusi atbildētājas dzīvojamās mājas kopīpašuma daļas, kā arī viņai piederošo nedzīvojamo telpu Nr. /numurs/ un Nr./numurs/ lietošanu. Neskatoties uz to, atbildētāja kopš 2014. gada līdz prasības pieteikuma iesniegšanas brīdim samaksu par kopīpašuma daļas apsaimniekošanu un uzturēšanu nav veikusi.

[2] Tiesā 2018. gada 4. decembrī saņemts atbildētājas rakstveida paskaidrojums.

Atbildētāja lūdz tiesu prasību noraidīt, pamatojoties uz šādiem argumentiem.

[2.1] Nav patiess prasītājas apgalvojums, ka atbildētājai nodrošināta iespēja izmantot sev piederošās neapdzīvotās telpas un dzīvojamās mājas kopīpašuma daļu pilnā apmērā, jo atbildētāja nav varējusi ar viņas rīcībā esošajām atslēgām atvērt dzīvojamās mājas pagrabstāva durvis.

Ņemot vērā minēto, atbildētājai liegta īpašumu tiesību pilnvērtīga īstenošana.

[2.2] Tāpat prasītāja un atbildētāja 2009. gada 20. februārī noslēgušas līgumu par atbildētājai piederošo nedzīvojamo telpu izmantošanu (turpmāk – Līgums) nolūkā nodrošināt tajā esošā siltummezgla uzturēšanu. Atbilstoši Līguma noteikumiem prasītāja apņēmusies līdz 2014. gada 1. janvārim nepieprasīt samaksu par sniegtajiem apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem.

Atbildētāja arī pēc 2014. gada 1. janvāra turpmāk nodrošinājusi prasītājas pilnvaroto personu piekļuvi nedzīvojamās telpās esošajam siltummezglam. Tā kā iestājies Līgumā noteiktais termiņš un vairs nepastāv tiesiskais pamats viņai piederošo nekustamo īpašumu izmantošanai, atbildētāja vērsusies pie prasītājas ar lūgumu arī turpmāk atbrīvot viņu no pienākuma veikt apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu apmaksu vai noslēgt starp pusēm nomas līgumu. Par atbildētājas izteiktajiem ierosinājumiem prasītāja atbildi nav sniegusi.

[2.3] Ņemot vērā, ka pēc Līguma termiņa beigām turpinās atbildētājas nekustamā īpašuma bezatlīdzības izmantošana, kā arī prasītāja nav nodrošinājusi atbilstošu piekļuvi atbildētājas nedzīvojamām telpām un dzīvojamās mājas kopīpašuma daļai, atbildētājai arī turpmāk nav jāveic samaksa par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem.

[3] Tiesā 2019. gada 4. janvārī saņemta prasītājas atsauksme uz atbildētājas rakstveida paskaidrojumu, kurā norādīti šādi argumenti.

[3.1] No atbildētājas iesniegtā zvērinātas tiesu izpildītājas akta par fakta fiksāciju nav konstatējams, ka izmantotā atslēga jebkad bijusi derīga minēto durvju atslēgšanai. Atbildētājai izsniegtas visas durvju atslēgas iekļūšanai sev piederošajā kopīpašuma daļā un prasītāja nav saņēmusi lūgumu saistībā ar citas atslēgas izgatavošanu, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka prasītāja nav nodrošinājusi atbilstošu piekļuvi dzīvokļa kopīpašuma daļai.

[3.2] Tā kā prasītāja lūdz parāda samaksu pēc 2014. gada janvāra, tās rīcība atbilst noslēgtā Līguma noteikumiem.

Savukārt atbildētājas vienpusēji izteiktā griba neietekmē viņas pienākumu veikt samaksu par apsaimniekošanas un uzturēšanas pakalpojumiem pēc Līgumā paredzētā termiņa beigām.

[4] Tiesā 2020. gada 16. janvārī saņemts prasītājas pieteikums par atteikšanos no prasības daļā par parāda piedziņu 1781,92 *euro* apmērā, atzīstot, ka atbilstoši Komerclikuma 406. pantam iestājies noilgums prasījumam par parāda piedziņu laikā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 19. jūnijam.

[5] Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē uzturēja prasību daļā par parāda piedziņu 5667,58 *euro* apmērā uz prasības pieteikumā un atsauksmē par atbildētājas paskaidrojumu norādītajiem motīviem.

Papildus paskaidroja, ka Līgums izbeidzies 2014. gada 1. janvārī un papildu vienošanās nav noslēgta, līdz ar ko atbildētājai turpmāk nav tiesiska pamata neveikt apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu samaksu.

Prasītāja noslēgusi Līgumu kā dzīvojamās mājas īpašnieku pārstāve, līdz ar to no Līguma izrietošās tiesiskās attiecības risināmas starp kopīpašniekiem. Attiecīgi atbildētājas iebildumi par ierobežotām iespējām lietot sev piederošo īpašumu nav attiecināmi uz atbildētājas pienākumu veikt samaksu par prasītājas kā pārvaldnieces sniegtajiem apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem.

Atbildētājas sūtītos ierosinājumus par jaunas vienošanās vai nomas līguma noslēgšanu prasītāja ir saņēmusi, bet rakstveida atbildes nav sniegusi, jo šajā periodā starp pusēm turpinājās mutvārdu pārrunas.

[6] Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina uz rakstveida paskaidrojumā norādītajiem motīviem.

Papildus paskaidroja, ka 2009. gada 20. februārī noslēgti divi līgumi: līgums starp prasītāju un atbildētāju, kā arī līgums starp /pers. B/, kas ir prasītājas valdes loceklis, un atbildētāju.

Līgumos iekļauts termiņš, jo puses mutiski vienojās līdz 2014. gada 1. janvārim noteikt citu kārtību piekļuvei siltummezglam. Tā kā šāda kārtība nav noteikta un prasītājas pārstāvji turpina atbildētājai piederošo nedzīvojamo telpu lietošanu, līguma darbība turpināta ar konkludentām darbībām.

Motīvu daļa

[7] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība tā uzturētajā daļā ir pamatota un apmierināma, bet pārējā daļā tiesvedība civillietā izbeidzama šādu apsvērumu dēļ.

[8] Lietā ir nodibināti šādi fakti, par kuriem nav strīda.

[8.1] Atbilstoši 2009. gada 25. maija kopīpašnieku pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumam (turpmāk – Pilnvarojuma līgums) SIA "/nosaukums/" veic dzīvojamās mājas /adrese/, uzturēšanu un apsaimniekošanu.

No Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas /datums/nodalījuma Nr. /numurs/u n Nr. /numurs/ norakstiem izriet, ka atbildētāja kopš /datums/ir mākslinieka darbnīcas Nr. /numurs/ un nedzīvojamās telpas Nr. /adrese/, Rīgā, kā arī pie tām piederošo 15470/249637 un 5160/113947 kopīpašuma domājamo daļu no dzīvojamās mājas īpašniece.

[8.2] Lai prasītāja varētu nodrošināt siltummezgla, kas atrodas atbildētājai piederošajā mākslinieka darbnīcā, uzturēšanu, starp prasītāju un atbildētāju 2009. gada 20. februārī noslēgts līgums. Saskaņā ar Līguma 2. punktu atbildētājai līdz 2014. gada 1. janvārim nav jāveic samaksa par dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un komunālajiem

pakalpojumiem.

Tāpat prasītāja nav apstrīdējusi, ka 2009. gada 20. februārī starp /pers. B/ un atbildētāju noslēgts līdzīga satura līgums, tomēr tas nav pievienots lietas materiāliem, līdz ar ko tiesai nav iespējams vērtēt tā saturu.

[8.3] Piekļuve siltummezglam vēl joprojām tiek nodrošināta caur atbildētājai piederošo mākslinieka darbnīcu.

[9] Prasītājas ieskatā, Līgums izbeidzies 2014. gada 1. janvārī, līdz ar to atbildētājai atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10. panta pirmās daļas 2. un 3. punktam, kā arī Pilnvarojuma līguma 5.2. apakšpunktam, turpmāk jāveic samaksa par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem.

Savukārt atbildētāja norāda, ka Līguma noslēgšanas brīdī puses vienojās līdz 2014. gada 1. janvārim noteikt citu kārtību siltummezgla izmantošanai. Tā kā pēc 2014. gada 1. janvāra atbildētāja turpina nodrošināt prasītājas pilnvaroto personu piekļuvi siltummezglam, Līgums nav izbeidzies un atbildētājai arī turpmāk nav pienākuma segt samaksu par prasītājas sniegtajiem pakalpojumiem.

Ņemot vērā minēto, lietā konstatējams strīds par Līguma interpretāciju un spēkā esamību pēc 2014. gada 1. janvāra.

[9.1] Tiesību doktrīnā atzīts, ka izšķirošais faktors iztulkošanā ir darījuma dalībnieku gribai, viņu izrādītajam nodomam. Darījumu tulkošanā svarīgi ir noskaidrot tā tiesisko pamatu (*causa eficiens*) un mērķi (*causa finalis*) (*sal. Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.). Sagatavojis autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgajā zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 1998, 76.lpp.*).

Darījuma iztulkošanas mērķis ir uzzināt darījuma dalībnieku patiesu gribu; to situāciju, kuru puses patiesībā gribēja *(sk. S. Rudāns. Saistību tiesību komentāri. IV. Tiesisku darījumu iztulkošana. Jurista vārds, 2006.gada 9.maijs, Nr.18 (421))*, *sk. arī, piemēram, Augstākās tiesas 2004.gada 1.decembra spriedumu lietā Nr.SKC-642/2004, 2013.gada 6.decembra spriedumu lietā Nr.SKC-374/2013, 2017.gada 31.marta spriedumu lietā Nr.SKC-144/2017).*

No Līguma 1., 2. un 3. punkta izriet, ka atbildētāja par atlīdzību, kas izpaudusies izmaksātā kompensācijā 4970 latu apmērā un atbrīvojumā no pienākuma veikt samaksu par prasītājas sniegtajiem pakalpojumiem līdz 2014. gada 1. janvārim, nodevusi prasītājai sev piederošās mākslinieka darbnīcas lietošanas tiesības. Tā kā līdzēju gribas izteikums vispārīgi atbilst Civillikuma 2112. un 2124. pantā paredzētā nomas līguma būtībai, Līguma saturs turpmāk vērtējams kopsakarā ar Civillikuma nomas tiesisko attiecību regulējumu.

[9.2] Saskaņā ar Civillikuma 2165. pantu nomas līgums, kas aprobežots ar tikai pārejošu mērķi vai ar noteiktu termiņu, izbeidzas, kad sasniegts mērķis vai notecējis termiņš. Tā kā atbilstoši Līguma 11. punktam Līgums izbeidzas, pusēm izpildot no tā izrietošās saistības, Līguma spēkā esamība aprobežota ar tā noslēgšanas mērķa sasniegšanu.

Saskaņā ar Civillikuma 1504.pantu tiesai, iztulkojot darījumu, vispirms jāskatās uz tajā lietoto vārdu nozīmi un, ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu. Ja rodas šaubas par vārdu nozīmi, jāievēro to jēgums un darījuma dalībnieka skaidri izsacītais vai kā citādi izrādītais nodoms (Civillikuma 1505.pants).

No Līguma teksta tieši nav secināms brīdis, ar kuru tas uzskatāms par pilnībā izpildītu. Tomēr no Līguma 1. punkta un 7. punkta, vērtējot tos kopskatā ar Līguma preambulas trešo apsvērumu, izriet, ka atbildētājai piederošā īpašuma lietošanas nolūks ir Pilnvarojuma līguma 3.5. punktā paredzētā pienākuma veikt siltummezgla uzraudzību izpilde. Savukārt Līguma 2. punktā noteiktais termiņš un 11. punktā paredzētais līguma darbības aprobežojums norāda uz pušu nolūku piešķirt prasītājai lietošanas tiesības vienīgi uz noteiktu laiku.

Atbildētāja sniegtajos paskaidrojumos norādījusi, ka Līguma 2. punktā noteikts termiņš, jo puses, noslēdzot līgumu, mutiski vienojušās šajā laika periodā noteikt citu kārtību piekļuvei siltummezglam, kas turpmāk neskartu atbildētājas īpašuma tiesības. Ņemot vērā, ka šāds Līguma noslēgšanas mērķis ir atbilstošs abu pušu tiesiskajām interesēm un izteiktajam gribas izteikumam, kā arī netieši izriet no Līguma jēgas un būtības, atzīstams, ka Līguma mērķis ir nodrošināt prasītājas piekļuvi atbildētājas īpašumā esošajam siltummezglam līdz citas kārtības noteikšanai.

Lai gan Līguma 2. punktā noteiktais termiņš nav paredzēts kā Līguma darbības termiņš, bet vienīgi atbrīvojuma no apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu segšanas aprobežojums, tomēr tas nesaraujami saistīts ar minētā Līguma būtību. Tādējādi, interpretējot Līgumu atbilstīgi tā saturam un pušu nolūkam, secināms, ka tas vienlaikus aprobežo Līguma darbību ar termiņu gadījumā, ja tajā netiek sasniegts Līguma mērķis, proti, nav izveidota cita piekļuve siltummezglam.

Ņemot vērā iepriekšminēto, tiesa secina, ka Līgums 2014. gada 1. janvārī izbeidzies, jo līdz minētajam termiņam nav sasniegts tā mērķis.

[9.4] Tā kā atbildētāja arī turpmāk nav liegusi piekļuvi savam nekustamajam īpašumam, viņa uzskata, ka Līguma darbība turpināta ar konkludentām darbībām, līdz ar to arī turpmāk, pamatojoties uz Līguma 2. punktu, atbildētājai nav pienākuma veikt samaksu par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem.

Vērtējot Civillikuma 1427. pantu kopskatā ar Civillikuma 1428. pantu, secināms, ka būtu panākta vienošanās par esošā līguma termiņa grozījumiem vai noslēgts jauns identiska satura līgums vienīgi gadījumā, ja puses tieši vai klusējot paustu saskanīgu gribas izteikumu.

Lai gan attiecībā uz laika periodu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 19. jūnijam prasība par parāda piedziņu netiek uzturēta, tomēr lietā atrodas rēķini par parāda aprēķinu sākot ar 2014. gada 1. janvāri. No tā izriet, ka prasītāja pēc 2014. gada 1. janvāra neuzskatīja no Līguma izrietošās saistības par sev saistošām un turpmāk nav rīkojusies saskanīgi ar Līgumā iepriekš paredzēto. Attiecīgi konstatējams, ka prasītāja, rīkojoties pretēji iepriekš Līgumā paredzētajam, apliecinājusi savu gribu nepagarināt Līguma darbības termiņu.

Iztrūkstot otras puses paustajam identiskajam nolūkam, secināms, ka atbildētājas argumenti par Līguma turpmāko darbību pēc termiņa beigām nav pamatoti. Tādējādi atbildētājas vienpusēji pausta griba nav pietiekama, lai turpinātos iepriekš pastāvošās saistības, jo nav konstatējama abu pušu saskanīga rīcība.

[9.5] Atbildētāja norāda, ka prasītāja ierobežojusi viņas iespējas rīkoties ar sev piederošajiem nekustamajiem īpašumiem un to domājamajām daļām. Attiecīgi arī turpmāk caur viņas nekustamo īpašumu tiek nodrošināta piekļuve siltummezglam, pie tam, zvērināta tiesu izpildītāja 2018. gada 29. novembra aktā par fakta fiksāciju Nr. 00090/057/2018-FF konstatējusi, ka atbildētāja ar tās rīcībā esošajām atslēgām nevar iekļūt nekustamā īpašuma pagrabstāvā.

Pilnvarojuma līguma 3.3. apakšpunkts paredz prasītājas pienākumu nodrošināt vienīgi dzīvojamās mājas kopīpašuma daļu lietošanu. Ņemot vērā, ka Līguma darbība ir izbeigusies, kā arī no atbildētājas paskaidrojumiem secināms, ka viņa nav vēlējusies noslēgt patapinājuma līgumu, pušu tiesiskās attiecības par nekustamā īpašuma lietošanu pēc 2014. gada janvāra regulē nevis saistību tiesības, bet gan lietu tiesības.

Civillikums kā tiesiskās aizsardzības līdzekli īpašuma tiesību traucējuma novēršanai paredz vienīgi negatorās prasības celšanu. Attiecīgi par tiesisku pamatu turpmākai samaksas neveikšanai par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem nav atzīstams atbildētājas iespējamais īpašumu tiesību aizskārums.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka atbildētājas iebildumi šajā daļā ir ārpus celtās prasības robežām un nav attiecināmi uz tādu atbildētājas pienākumu izpildi, kas izriet no saistību tiesībām.

Savukārt zvērinātas tiesu izpildītājas akts par faktu fiksāciju ir pārāk nekonkrēts un apšaubāmi vērtējams, jo pēc būtības konstatēta vienīgi tajā brīdī izmantotās atslēgas neatbilstība konkrēto durvju atvēršanai. Tā kā tiesai nerodas pārliecība, ka atbildētājai patiešām liegta iespēja iekļūt konkrētajās telpās no viņas gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, minētais arguments kā nepamatots nav vērā ņemams. Pie tam, ja konkrētajā gadījumā iestājies Pilnvarojuma līguma 3.3. apakšpunkta pārkāpums, jo prasītāja nav nodrošinājusi dzīvojamās mājas kopīpašuma daļas izmantošanu, Pilnvarojuma līguma 10.1. apakšpunkts par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi paredz zaudējumu atlīdzināšanas pienākumu. Tā kā iespējamais zaudējumu atlīdzināšanas pienākums rada patstāvīgu no neatļautas darbības izrietošu saistību, tas nav saistāms ar atbildētājas pienākumu segt parādu par apsaimniekošanas un komunālajiem maksājumiem, it īpaši, ka nav celta attiecīga pretprasība.

[9.6] Saskaņā ar Dzīvojamā īpašuma likuma 10. panta 2. un 3. punktu dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, kā arī norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Tāpat atbildētājai ir saistošs 2009. gada 25. maijā noslēgtais kopīpašnieku pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums, kura 5.2. apakšpunkts paredz īpašnieka pienākumu savlaicīgi veikt pārvaldniekam maksājumus īpašuma kopīpašuma daļas apsaimniekošanai un maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem.

Tā kā atbildētāja ir saņēmusi prasītājas sniegtos apsaimniekošanas un komunālos pakalpojumus, kuru apmēru pierāda lietā iesniegtie rēķini un norēķinu pārskats, viņai ir pienākums apmaksāt tos par laiku no 2015. gada 20. jūnija līdz 2019. gada 31. oktobrim, līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams parāds 5667,66 *euro* apmērā.

[9.7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu sprieduma rezolutīvajā daļā norādāmas prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās parāda summas, ievērojot Civillikuma 1763. panta noteikumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[10] Prasītājas atteikšanās no prasības daļā nav pretrunā ar likumu un neaizskar citu personu tiesības un intereses, līdz ar ko atbilstoši Civilprocesa likuma 223. panta 4. punktam tiesvedība daļā par parāda 1781,92 *euro* piedziņu, kas aprēķināta par laiku no 2014. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 19. jūnijam, izbeidzama.

[11] Civilprocesa likuma 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus 464,65 *euro* apmērā, ko veido samaksātā valsts nodeva 461,35 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. pantu nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,19 *euro* apmērā piedzenami no atbildētājas par labu valstij, jo ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi kopumā sastāda 6,49 *euro* (lietas 2.lapa), bet prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksāja tikai 3,30 *euro*.

[12] Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumus, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums atbildētājai labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. panta pirmo daļu, 8. panta pirmo daļu, 92. - 97. pantu, 187. panta otro daļu, 189. - 193. pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, SIA "/nosaukums/", reģistrācijas numurs /numurs/, labā parādu 5667,66 *euro* un tiesas izdevumus 464,65 *euro*, kopā piedzenot 6132,31 *euro* (seši tūkstoši viens simts trīsdesmit divi *euro* 31 cents).

Noteikt SIA "/nosaukums/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % gadā no pamatparāda summas, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Izbeigt tiesvedību prasības daļā par parāda 1781,92 *euro* apmērā piedziņu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,19 *euro* (trīs *euro* 19 centi).

Noteikt, ka tiesas spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Samaksa prasītājai veicama norēķinu kontā Nr. /konta numurs/ AS "Citadele banka".

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – Saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillietu identificējoša informācija.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese I.Freimane